

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ.

ਗਰੇਵਰ ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀ ਲੇਖ ਰਾਜ,-ਪਟੀਸ਼ਨਰ.

ਬਨਾਮ

ਛਾਉਣੀ ਬੋਰਡ, ਜੁਲੰਦੂਰ ਕੈਂਟ.,

ਅਤੇ ਹੋਰ,— ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1957 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਾਈਟ ਨੰਬਰ 978.

1957, 12 ਨਵੰਬਰ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)-ਆਰਟੀਕਲ 226-ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਧੀਨ, ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ- ਭਾਵੇਂ ਸਮਰੱਥ- ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ-ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਹੈ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1953 ਐਸ.ਸੀ. 325

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਐਸ.ਸੀ. 188

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 ਐਸ.ਸੀ. 66

ਪਟੀਸ਼ਨ-ਇੰਡੀਅਨ ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ (1924 ਦਾ II) - ਨਿਯਮ 6 ਤੋਂ 13 ਅਤੇ 43-ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਨਿਯਮ - ਅੰਤਮ-ਨੁਕਸਦਾਰ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਕੀ ਨਹੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ.

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਦੁੱਤੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ. ਜਿੱਥੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਨੁਕਤਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 226 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ.

ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਹੈ. ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਰਾਂ ਜਾਂ ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਰੋਲ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵੀ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ. ਇੰਡੀਅਨ ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ, 1924 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਤੋਂ 13 ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੋਲ ਨਾਲ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਜੁੜ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ 43 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਸੋ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰੋਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅੰਜਾਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਕਿੰਗਲੂ ਬੋਲਾ ਵੀ. ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ (1), ਪ੍ਰੋਵਤ ਚੰਦਰ ਵੀ. ਆਰ. ਸੀ. ਸੇਨ (2), ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਜਮੇਰ ਵੀ. ਰਾਧੇ ਸ਼ਿਆਮ (3), 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ; ਡਾ. ਐਨ. ਬੀ. ਖਰੇ ਵੀ. ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ (4) ਨੇ ਵੱਖ ਕੀਤਾ.

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 Nag. 49

(2) ਆਈ.ਆਰ. 1955 Cal. 83

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਸ.ਸੀ. 304

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਸ.ਸੀ. 694

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਹੁਕਮ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੋਣ ਰੋਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਛਾਉਣੀ ਬੋਰਡ, ਜੁਲੰਦੂਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕਣ।

...ਮਿਤੀ, 12 ਨਵੰਬਰ, 1957.

ਐਚ. ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਸਰੂਪ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ.

ਐਫ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਜੇ. ਐਨ. ਪੁਰੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਨਿਰਣਾ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਛਾਉਣੀ ਬੋਰਡ, ਜੁਲੰਦੂਰ ਛਾਉਣੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 11, 12, 13 ਅਤੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਛਾਉਣੀ ਬੋਰਡ, ਜੁਲੰਦੂਰ, ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਯੋਗ ਵੋਟਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਉਹ ਵਾਰਡ ਨੰ. ਵਿੱਚ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਹੈ. ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ III. ਉਹ ਸਾਲ 1946 ਤੋਂ 1954 ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਕਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹੇ. ਕੈਂਟੋਨਮੈਂਟਸ ਇਲੈਕਟੋਰਲ ਰੂਲਜ਼, 1945 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਜ਼ਟ, ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ. ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਈ ਹੈ. ਨਿਯਮ 6 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਹਰ ਸਾਲ 1 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਫਾਰਮ। ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੇਟਰ ਸੂਚੀ ਸੜਕ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਾਰਡ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ, 1924 (1924 ਦਾ ਐਕਟ II) ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੇਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸੇਧ ਇੱਕ ਸਾਲਾਨਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਏ ਬਗ਼ੈਰ ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਰੋਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰੋਲ 1 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੋਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 8 ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਮਿਟਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਵਾਰਡ ਨੰ. ਵਿੱਚ 156 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਵਾਰਡ ਨੰ. ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ 336 ਵਿਅਕਤੀ। ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਈ ਦਿਨ ਬਾਅਦ VI. ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ 6 ਜੂਨ, 1953 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, (ਅਨੁਸਾਰੀ 'ਬੀ' ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ) ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ "ਕੁਆਲੀਫਾਇੰਗ ਮਿਤੀ" ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ". ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, 1957. ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰੋਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਹ ਗਲਤੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ ਵਿਚ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ. 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਹੋਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਵੈਧਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨਲ ਜੇ. ਐਸ. ਸੇਖੋਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 15 ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਵਾਰਡ III ਅਤੇ V ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਚੋਣ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਏਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਾਮਲੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ. ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਉਪਾਅ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 8 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੌਜੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ 21 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ (ਅਨੁਸਾਰੀ '1' ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਾਈਪਿੰਗ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀ ਬਜਾਏ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ. ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਯੂਨਿਟਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਮ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ. ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਮੰਨ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ, ਤਾਂ, ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ 21 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਛੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ. ਜਵਾਬ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ.

ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋਗੀ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ, ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਛਾਉਣੀ ਬੋਰਡ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਵੇਰਵੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹਨ। ਸੈਨੇਟਰੀ ਅਫਸਰ ਰਾਖਾ ਰਾਮ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਇਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਸੈਨੇਟਰੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸੇਧ 26 ਜੂਨ, 1957 ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਓਪੀ ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਸੀ., ਬੋਰਡ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਲਰਕ। ਇਹ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਕਿ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ, ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ, ਇਕ ਅਧਿਆਪਕ, ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕ ਤਾਰ ਭੇਜ ਕੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਉਸ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕੁਝ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਸੀ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਵੇਰਵੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 1 ਮਾਰਚ, 1957, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿਡ ਫਾਰਮ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 21 ਸਾਲ ਹੈ

ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ: -

" ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੈਟੇਨੈਂਟ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰੋ ."

ਸ੍ਰੀ ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੋ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਖਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰੋਲ 1 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੋਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਨਿਯਮ 8 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 11 ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 12 ਵਿਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 12 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ—

"ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ, ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

*

ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਗੇ,

*

ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਹੋਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ."

ਨਿਯਮ 13 ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਨਿਯਮ 12 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀ. ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲ ਆਖਰਕਾਰ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਏ ਸਨ. ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੇਲ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਰੇਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੁਣ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੋ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ ਚੋਣਾਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਹੈ. ਉਸਨੇ ਨਿਯਮ 42 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"42. ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ."

ਨਿਯਮ 47 ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਨੰਬਰ (iv) is— ਹੈ

"(iv) ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲਤਾ."

ਮਿਸਟਰ ਮਿਟਲ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਡਾ. ਐਨ. ਬੀ. ਖਰੇ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ (1), ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਉਪਾਅ ਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 6 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਣਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 71(1) ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ" ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਸ.ਸੀ. 694

ਉਕਤ ਚੇਣਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਪੇਲਿੰਗ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਪਰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸਭਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੇਣਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਅੱਗੇ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹੇਗਾ ਯੂਨੀਅਨ ਜੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ ਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਂਗੜਾ ਸੰਸਦੀ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ. ਐਨ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਐਨ.ਪੀ.ਪਨੂੰਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਨਮਾਖਲ ਚੋਣ ਖੇਤਰ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਚੋਣ" ਸ਼ਬਦ" ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ.

ਆਰਟੀਕਲ 71 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਚੋਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਰਥ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ, 1952 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਆਧਾਰ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 698 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਖੇ ਗਏ ਡਾ. ਐਨ. ਬੀ. ਖਰੇ ਵੀ. ਭਾਰਤੀ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ (2): -

"ਸਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿਚ ਆਰਟੀਕਲ 71 ਇਕ ਚੋਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 71 ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 'ਚੋਣ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੂਰੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

(1) 1952 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 218

(2) A.I.R.. 1957 ਐਸ.ਸੀ. 694

ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੁਕੰਮਲ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ."

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦਿਆਂ, ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਕੋ ਇਕ ਉਪਾਅ ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਚੋਣਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਝਗੜਿਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਮ ਰੋਲ ਖੁਦ ਸਾਰੇ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਚੋਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੋਲ ਕਰੇ। ਉਹ ਪਾਰਕਰ ਦੇ ਇਲੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਏਜੰਟ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ (ਪੰਜਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

"ਰਜਿਸਟਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ: ਕੀ ਉਥੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਤੇ ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੇ ਸੀ; ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਤਾ ਕਿਸੇ ਹਲਕੇ ਜਾਂ ਹਲਕੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਅਕਤੀ ਸੇਵਾ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ."

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠੀਆਂ ਹੋਰ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਜਮੇਰ ਵੀ. ਰਾਏ ਸ਼ਿਆਮ (1). ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਚੇਣਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਹੀ ਵੇਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਟਰ ਸੂਚੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ. ਵੇਟਰ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਚੇਣ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੂਰਣ ਸੂਚੀਆਂ ਤੇ ਹੋਈਆਂ ਚੇਣਾਂ ਅਵੈਧ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ.

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਮੇਰ ਕੇਸ (1) ਦੀਆਂ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਚੇਣਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਪੂਰਣ ਵੇਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਮੇਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਵੇਟਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚੇਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਟਰ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ.

ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ

(1) A.I.R.. 1957 ਐਸ.ਸੀ. 304

ਵੇਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸੇਧ. ਨਿਯਮ 6 ਤੋਂ 13 ਵਿਚ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਧ ਲਈ ਇਕ ਪੂਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ. ਪਰ ਅਜਮੇਰ ਕੇਸ (1) ਵਿਚਲਾ ਫੈਸਲਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤਕ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਅਪੂਰਣ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ. ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੋਲ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ. ਮੈਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਪ੍ਰਭੂਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਮੁੱਖ ਪੰਚਾਇਤ ਅਧਿਕਾਰੀ (2). ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਂਚੂ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਬਾਪਨਾ, ਜੇ., ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਲਈ ਚੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਗਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕੋਈ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਥੇ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਇਹ ਕੇਸ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਚੋਣ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ.

ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਸ.ਸੀ. 304

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਰਾਜ. 95

ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੁਕਸਦਾਰ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰੋਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ. ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 43 ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਓਹਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਨਿਯਮ 43 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 12(3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਭੜਕਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੋਲ. ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ. ਮੀਤਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 43 ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ. ਉਸਨੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 19 ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ, ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿ ਵੋਟਰ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ. ਇਹ ਕੁਝ ਚੋਣ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਨਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਬਿਆਨ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ. ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੀ. ਦੁਰਾਈਸਵਾਮੀ ਅਯੰਗਰ (1924 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਪੰਨਾ 40 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਮ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਜਿੱਥੇ 1922 ਦੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਲੜਕੇ ਨੇ ਹੇਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੜਕੇ 12 ਨੂੰ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮੀ ਹਲ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਵਿਖੇ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵੋਟ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ, ਉਹੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੋਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਅੰਤਮ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸਮੇਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ। ਰੋਜਰਜ਼ ਆਨ ਇਲੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਿਤਾਬ, ਭਾਗ II, 1928 ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 221 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਠੇਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਚਾਰੀਦੇ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸ, ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ, ਆਦਿ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਜੋ ਪੇਰੋਨਲ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਸਟੇਵੇ ਵੀ. ਜੋਲੀਫ (1), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਲਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 68 ਅਤੇ 70 ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਵਰਜਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਲਾਨੀਸਾਮੀ ਪਿੱਲਈ ਬਨਾਮ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਰੰਗਚਾਰਿਆਰ (2), ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਣ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੱਜ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇ ਅੰਤਮ ਸੀ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਖਾਮੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(1) (1874) ਐਲ.ਆਰ. 9 ਸੀ.ਪੀ. 734

(2) 83 ਆਈ.ਸੀ.. 322

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਰਾਂ ਜਾਂ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਰੋਲ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਤੋਂ 13 ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਰੋਲ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ 43 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਸੋ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰੋਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅੰਜਾਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਚੋਣਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਡਾ. ਐਨ. ਬੀ. ਖਰੇ ਵੀ. ਭਾਰਤ ਦਾ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ (1) ਜਿਸ ਦੇ ਤੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੋਣ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤੇ ਹਨ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 71 ਦੇ ਸਹੀ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੰਚ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗਲਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਦਾ ਸਵਾਲ

(1) A.I.R. 1957 ਐਸ.ਸੀ. 694

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ 12 ਮਈ, 1957 ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪੂਰਵ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਖਾਲੀ ਪਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਉਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਮਿਆਦ. ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਝਗੜਿਆਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਰੋਲ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ. ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇਕ ਅਦੁੱਤੀ ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਟੀਕਲ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ. ਜਿਥੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਨੁਕਤਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 226 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਇਕ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਮੈਂ ਕਿੰਗਲੂ ਬੋਲਾ ਬਨਾਮ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ. ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ (1), ਪ੍ਰੋਵਤ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ. ਆਰ. ਸੀ. ਸੇਨ (2), ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 Nag.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.. 1800 Cal. 86

ਧਾਰਾ 226 ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਚੇਣ ਹੋਈ ਸੀ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਗਠਨ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ.

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਸਾਰੇ ਵਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸਕਰ, ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਦਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਵਾਰਡ V ਅਤੇ VI ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਰਡਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 1 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਵਾਰਡ ਨੰ. ਨੰਬਰ 1909 ਤੋਂ ਨੰਬਰ 2064 ਤੱਕ V ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੰਬਰ ਦੇ ਵੋਟਰ. ਵਾਰਡ ਨੰ. ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2664 ਤੋਂ 2999 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਧੂ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ VI (ਪੈਰਾ 3(ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ), ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 21 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਸੀ, (ਅਨੁਸਾਰੀ 'ਆਈ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਲਈ) ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਜੁਲੰਦੂਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ 31 ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਮਾਰਚ, 1957. ਉਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਫੌਜੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ: -

(ਏ) ਜੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛਾਉਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957;

(ਅ) ਜੋ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1957 ਨੂੰ 21 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ.

ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ, 16 ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਮਾਂਡ ਹੇਠ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵੇਟਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵੇਟਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ. ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, (ਓਪੀ ਦੇ ਪੂਰਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ 'ਆਰ. ਗੁਪਤਾ', ਮਿਤੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ). ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੇਟਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਦੀ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਟਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ. ਇਸ ਲਈ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਟੇਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਵਿਚ ਦਰਜ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਇਹ 7 ਸਤੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਸੀ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋਗੇ: -

ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਅਧੀਨ ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ."

(ਅਨੇਕਰਰ 'ਐਕਸ' ਦੇਖੋ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ-

(i) 16 ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੋਲ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ.

(ii) ਯੋਗਤਾ ਮਿਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀ ਬਜਾਏ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਟਾਈਪਿੰਗ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ, 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀ ਬਜਾਏ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਯੂਨਿਟਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਮ ਵੇਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਇਕ ਯੂਨਿਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਓਪੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਦੀਕਸ਼ਿਤ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਅਤੇ ਰੇਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਪਰ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਘਾਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ। ਦੋਵੇਂ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਟਾਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਅੰਕੜੇ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੀਲਡ ਵਰਕਰਾਂ ਤੋਂ ਪਾਲਣਾ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਸੋਧੀਆਂ ਰੇਲ 1 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, 1957. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟਾਈਪਿੰਗ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ, ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਐਡ-ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ 21 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛਾਉਣੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਸੀ, ਵਾਰਡ ਨੰ. ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ. ਵੀ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਥਾਪਤ ਹਨ: -

(i) ਉਹ ਨੌਂ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਰਡ ਨੰ. V ਕੋਲ 1 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ,

1957, ਜੋ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 1957 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਅਨੇਕਚਰ 'ਐਕਸ' ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰੋਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਗਈ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨੌਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵਾਰਡ ਨੰ. ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰੋਲ. V ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱ.ਲੇ ਰੋਲ ਵਿਚੋਂ ਮਿਟਾਉਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤਕ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਥੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਖੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ.

(ii) ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸੂਚੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, 1957, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਮਿਤੀ. ਹੁਣ ਇਹ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਨੂੰ "ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), 21 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛਾਉਣੀ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਇੱਕ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ.

ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ 7 ਸਤੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੰਗੀ ਸੀ ਉਹ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ. ਉਮਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਸਟੇਸ਼ਨ ਕਮਾਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 7 ਸਤੰਬਰ, 1957 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਵੀ, ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ "ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਛਾਉਣੀ ਬੋਰਡ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤਹਿਤ ਵੇਰਵੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ 21 ਸਾਲ ਲੈ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ. ਇਸ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਹੀ ਸਨ

ਅਤੇ ਅਸਲ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਾਰਡ ਨੰ. ਲਈ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ. ਵੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ, ਅਧਿਆਪਕ ਛਾਉਣੀ ਬੋਰਡ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਨਾਲ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, "ਚੋਣ ਰੋਲ, ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ, ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957, 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿਡ ਖਾਲੀ ਫਾਰਮ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਜੋ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਨੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ 1957 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ. ਇਹ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਛਾਉਣੀ ਬੋਰਡ ਵਿਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਇਕ ਅਧਿਆਪਕ, ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜੋਖਮ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਈ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੰਕਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਮੈਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖੋਜ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੋਲ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦਿਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਗਣਨਾ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਉਲਟ ਵੀ ਸੀ.

(iii) 16 ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਫੌਜੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤੇ

15 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਤੱਕ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰੇਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 1 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਰੇਲ ਅਧੂਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰੇਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਪਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(iv) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਕ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1957, ਪੈਰਾ 8, ਯੂਨਿਟ 16 ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਾਰਡ ਨੰ. VI 3 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਯੂਨਿਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਵਾਰਡ ਨੰ. ਵੀ. ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਮ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰੇਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਵਾਰਡ ਨੰ. ਵਿਚ ਉਸ ਯੂਨਿਟ ਦੇ 156 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੇਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਰਡ ਵਿਚ ਯੋਗਤਾ ਮਿਤੀ, ਅਰਥਾਤ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਵਾਰਡ ਨੰ. ਵੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਾਰਡ ਨੰ. VI ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਾਰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਾਰਡ VI ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਵਾਰਡਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀ ਬਜਾਏ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀਹ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛਾਉਣੀ ਵਿਚ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੋਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਗਿਣਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਉਕਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚ, ਇਕੋ ਤਾਰੀਖ, ਭਾਵ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋਗੀ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, 1957 ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਬਾਅ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 3 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

ਵਾਰਡ ਨੰ. ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੀ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੱਥ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਲੜੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ। ਸੁਖਬੰਸ ਸਿੰਘ (1), ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਲੜੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਰਡ ਨੰ. ਵੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਐਚ ਦੁਆਰਾ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ। ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਰਡ ਨੰ. V ਕੇਵਲ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿ ਮੈਂ ਇਕੱਲੇ ਇਕ ਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਵਾਰਡ ਨੰ. ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਏਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1957 ਪੰਜਾਬ 1222.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੂਜਾ ਗੁਪਤਾ

